

På [Rudkøbing Byhistoriske Arkiv](#) ses under **Historier & Artikler I morfars fodspor** af **Else Wolsgård, 2013**. Historien gengives her:

På Rudkøbing Byhistoriske Arkiv havde vi i januar et interessant besøg. Sally Jones og hendes mand, Eyal, fra Melbourne i Australien kom til Langeland for at se og opleve, hvor hendes morfar, Alan Ower McCormack (jo, det er rigtigt stavet) i 1944 skjulte sig i to døgn. Det var natten mellem den 28. og 29. januar, at en formation af jagerflyvere (i alt 677 fly, hvoraf 43 gik tabt på denne tur) var på bombetogt fra Yorkshire i England mod Berlin. De fløj østpå, til de var over det sydlige Danmark, hvor de ændrede kurs og fløj mod sydøst. Da lasten var kastet over byen og dens befolkning, vendte flyene om og skulle samme vej tilbage. Over det sydfynske øhav skulle det fly, denne beretning handler om, – Halifax HX 294 - derfor lægge kursen om mod vest, og der skulle samtidig kobles over på andre brændstoftanke. Det gik da op for piloten, McCormack, at tankene var tomme – måske var de blevet ramt af tyske skud. England lå altså uden for rækkevidde, så han satsede på, at de kunne nå til Sverige og fløj videre østpå. Da de tre ud af de fire motorer satte ud i hurtig rækkefølge, stod det dog klart, at heller ikke det ikke var muligt med den minimale rest brændstof, der var tilbage. Besætningen på syv mand, der bortset fra én var fra Australien, måtte derfor springe ud med faldskærm. Flyet fortsatte førerløst tværs over Langeland og faldt ned i Langelandsbæltet, hvor det sammen med andre flyvrage og sænkede skibe ligger endnu.

I Langelands Avis kunne man den 29. januar læse: "Engelske Flyvere landet med Faldskærm ved Rudkøbing" – "To af dem landede ved Siø og blev bjerget i land af Øens beboere. Begge Flyvere kom ind på Siøgaard, hvorfra de senere blev overført til Værnemagten (tyskerne).

Det første besætningsmedlem, der sprang, landede i farvandet mellem Skarø og Fyn. Til trods for, at han var olympisk svømmer, omkom han i vandet – det var simpelthen for koldt til den relativt lange svømmetur. Godt nok var det en mild vinter med plusgrader, men netop den 28. januar var det vindstyrke 9, lig med "stormende kuling" (dvs. 75 – 88 km/t). De næste to flyvere landede tæt på Tåsinges vestkyst – de følgende to tæt ved Siø. En af dem ville ikke springe frivilligt, og det er der vel ikke noget at sige til. Man må forestille sig, at det jo er bælgmørkt, og de ved ikke helt, hvor de befinder sig, kun at der er (koldt!) vand nedenunder. McCormack blev nødt til at puffe ham ud med magt. Som øverstkommanderende – squadron leader - sprang McCormack sidst og landede i vandet mellem Siø og Langeland. Han vidste dog naturligvis ikke, præcis hvor han var. Det lykkedes ham at få fast grund under fødderne lidt nord for den senere bro, og efter nogle minutters gang kom han til en lille lade, hvor han søgte læ for vinden, men alligevel frøs brødt.

Næste dag mødte han en dreng, der bragte ham lidt mad, men da drengen kom igen dagen efter, var det i selskab med en betjent. McCormack blev indsat i arresten under det gamle rådhus, indtil han et par dage senere blev transporteret til Svendborg, hvorfra Værnemagten sørgede for, at han blev ført til en fangelejr nær Frankfurt. Der mødte han de andre fem fra mandskabet igen. Seks ud af de syv om bord på jagerflyet overlevede hele krigen, selv om det var i fangenskab. De danskere, der beredvilligt gav varme og mad til de forfrosne flyvere, skulle dog ikke risikere noget. De allierede "gæster" blev alle som én hurtigst muligt ekspederet videre i tysk varetægt.

McCormack vendte tilbage til Australien, hvor han blev borgmester i den by, han stammede fra.

I 1996 besøgte McCormack Langeland, og i den anledning blev der sat skilte op, så alle kunne se, hvor "McCormack Stien" var. På laden blev opsat

en plakette med et kort resumé af historien på danske og engelsk. Han døde i 1998, men hans kone lever stadig (2013).

For barnebarnet, Sally Jones, var det en stor oplevelse så at sige at gå i morfars fodspor på stien – så meget des mere, som hun aldrig før havde set sne! Bagefter tog vi op på arkivet, hvor hun og hendes mand med interesse studerede avisomtaler, fotos og genstande fra 1944 og 1996.

Kilder "En dråbe i havet" af Bent Andersen, Jens Mollerup og Gunnar Kjær Mortensen (1994)

Avisartikler fra 1944 og 1996 samt mundtlige oplysninger fra Sally Jones, 2013.

Rudkøbing, marts 2013

Else Wolsgård

Links til [AirmenDK](#)

[McCormack-Whitfield-kort](#)

[HAL HX294](#)

 [In Grandfather's footsteps](#)